

Blockapparater

Härtill blad XVII-1.....

Blockapparater användas i huvudsak för åstadkommande av beroende mellan på avstånd från varandra liggande driftplatser på så sätt, att man kan från den ena platsen lämna frigivning till den andra för att kunna ställa signal på kör som fallet är vid manuell linjeblockering, eller låsa upp växlar vid å linje liggande obebakad lastplats. Ävenså användas blockapparater för lokal låsning och frigivning av växlar å automatiska linjeblocksträckor.

Blockapparater bestå av ett plåtskåp, innehållande ett antal blockfält och en magnetinduktor. Blockeringsförfarandet är så ordnat att två blockfält - ett för vardera stället - äro seriekopplade och matas med växelström från magnetinduktorn å det ställe, från vilket blockeringen sker. På detta ställe "tryckes" fältet varvid det på den andra platsen befintliga fältet "frigives".

Å blad XVII-1 äro tvenne seriekopplade växelströmsblockfält visade. De ingående delarna äro numrerade och namngivna. Blockfälten A och B kunna, som ovan nämnts, vara anordnade på avstånd från varandra eller också i samma blockapparat beroende på användningssättet. Fältet A är frigivet d.v.s förreglingsstängen är uppe. Fältet B är förreglad, vilket framgår av att förreglingsstängen är i nedläge. Vid blockering av fältet A frigives fältet B och omvänt. Detta tillgår på så sätt att blocktryckknappen å det frigivna fältet tryckes ned så långt det går under det magnetinduktorn vevas. Över de vid nedtryckning av tryckstängen i A slutna kontakterna ledes induktorströmmen genom magneten 18 ut på linjen genom magneten vid B. De båda ankarna oscillera synkront, varvid stegsektorn vid A på grund av den nedtryckta tryckstängen går ned och den vid B går upp genom

inverkan av sektorfjädern 15 och förreglingsstången utlöses genom att den halvskurna axeln 9 å stegsektorn vridit sig så att den släpper spärrklinkan 11.

Det är mycket viktigt att ett blockfält fungerar riktigt. Så t.ex. får ett fält ej kunna tryckas åter om det förreglats på halvt. Detta förhindras med upprepningsspärren 13. Ävenså får ett fält ej återgå till uppläge med mindre än att förreglingen fullbordats. Detta hindras medelst hjälpspärren som med sin hävarm 7 faller ned mellan klackarna 8 och med sin hake griper fast spärrstycket 3 och håller detta nere.

Förreglingen av signalställare, kontrollås o.dyl. sker medelst förreglingsstången, antingen mekaniskt då stängen står i förbindelse med mekaniska blockspärrar eller medelst linjaler, där beroende mellan olika blockfält och nycklar åstadkommes.

Medelst regelstångskontakterna 17 åstadkommes elektriska beroenden med ljussignaler och spärrmagneter i elektriska ställverk.

Ett likströmsblockfält är till sin uppbyggnad likt ett växelströmsblockfält med den skillnaden att magneten ej är anordnad för oscillerande ankare och stegsektor. Färgplåten är försedd med en nabb och är i fältets förreglade läge spärrat i nedläge genom en å magnetankaret utskjutande spärr. Släppes ström på magneten ryckes spärren undan och sektorn snäpper upp genom påverkan av fjädern 15.

I kapitlet om lastplatsblockering erhålles en förklaring huru blockapparaterna handhavas för det fallet.

Det är av synnerligen stor vikt att de olika rörelsevägarna vid ett blockeringsförfarande äro riktiga. Därför justeras fälten och provas i verkstaden i enlighet med de å blad XVII-2 angivna normalmått å blockfält.